

DELFI ROCA
Membre del Consell nacional d'SDP

PLAÇA DEL POBLE

La severa advertència del Giecc

Tots els que reclamaven dades, ara que les tenen, passen de tot

Tota la nostra vida gira al voltant de les dades. L'edat que tenim; on treballem; on vivim; quin cotxe tenim, etc. Quan som nadons, la talla i el pes. Durant l'època d'estudi, les notes. L'Administració vol saber totes les nostres dades, i les de les empreses, grans o petites, pel càlcul dels impostos i les taxes. Quan ens fem grans, les dades són les dels punts de la CASS per la pensió, i el cost de la vida i de la sanitat. Però es poden utilitzar dades obsoletes. Conèixer les dades, actualitzades, és l'única forma de prendre decisions encertades.

Llavors, per què quan se'ns presenten dades científiques actuals sobre la modificació del clima a causa de l'activitat humana, restem impassibles? Com és que totes aquelles persones, amb poder de decisió, que abans argumentaven que no tenien prou dades per prendre decisions sobre el canvi climàtic, ara, amb les noves dades a la mà, passen tant dels científics com dels seus propis ciutadans? Si això està bé, que baixi Déu i ho vegi!

Hem estat testimonis de l'estrepitós fracàs de la Cimera del Clima-COP 24 celebrada a Polònia el desembre passat. És quelcom molt negatiu, per les persones i pel planeta. Perquè l'informe científic especial, presentat pel Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (Giecc), ens ho deixa ben clar: amb rècords històrics en emissions totals de CO2 durant el 2017, i tenint en compte

la concentració actual de CO2 a l'atmosfera, és gairebé impossible no arribar als 1,5°C abans del 2030. Sabem que limitar l'augment de la temperatura a 1,5°C respecte als nivells preindustrials, reduiria considerablement els riscos i els efectes del canvi climàtic. Costa d'entendre, doncs, que una part dels responsables polítics i econòmics del Nord desenvolupat hagin decidit que els beneficis de les seves empreses són més importants que el dret a una vida digna dels seus propis ciutadans. Com també els drets de la resta de les comunitats mundials.

Tanmateix, ha estat una bona notícia l'impuls renovador donat a la Coalició d'Alta Ambició. Està formada per un grup heterogeni de països, compromesos a millorar les seves aportacions nacionals respecte al canvi cli-

màtic, a més d'augmentar l'acció global tant a curt com a llarg termini. França i Espanya hi són. Malauradament, Andorra no, tot i ser un país molt vulnerable. Cal reclamar que Andorra sigui a la Coalició. Perquè les zones de muntanya són les àrees del planeta més sensibles als efectes de l'escalfament global. És prou conegut que les illes es veuen afectades per l'augment dels oceans, però no tant els efectes de l'augment de la temperatura a les muntanyes. Com que la seva superfície està distribuïda de forma altitudinal, rep molts més impactes que no pas en rep la plana.

A tall de cloenda, recordar que el 19 de juliol del 2018, en aquesta mateixa publicació, es reclamava un Pacte per la Natura, el Clima i la Transició Ecològica a Andorra, per tal d'adoptar uns objectius climàtics i energètics propis, més ambiciosos que els actuals. De cara al 2030, doncs, hem d'abandonar l'actual objectiu governamental del 37%, per aconseguir una reducció del 65% d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, la generació del 45% d'energia obtinguda de fonts d'energia renovables, i estalviar el 40% de l'ús d'energia.

Andorra s'ha de moure encara més ràpid per tal de complir els objectius de protegir el planeta, i Andorra, d'un canvi climàtic descontrolat.

Una última dada: el Govern ha decidit reduir els imports de subvenció a la compra de vehicles elèctrics. Això no ajudarà a reduir les nostres emissions.